

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 33ος • ΤΕΥΧΟΣ 150 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2009

Π Ι Σ Τ Ο Ι Σ Τ Η Ν Π Α Ρ Α Δ Ο Σ Η

Στιγμιότυπο από τη μεγάλη συγκέντρωση της Γενικής Συνέλευσης

Η παράδοση του Συνδέσμου μας να γίνεται κάθε Ιανουάριο η Γενική Συνέλευση τηρήθηκε και φέτος με μεγάλη επιτυχία. Έτσι την Κυριακή 18 Ιανουαρίου 2009 κατακλύσθηκε η αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel απο χωριανούς και φίλους, που θυσίασαν το Κυριακάτικο πρωινό τους και συναντήθηκαν με άλλους πατριώτες, κουβέντιασαν μαζί τους και πρότειναν λύσεις θεραπείας για τα προβλήματα του χωριού και την ανοδική πορεία του Συνδέσμου μας.

Ομόφωνα εκλέχθηκε και φέτος πρόεδρος

της Γ.Σ. ο Ευθύμιος Κολλύρης και γραμματέας η Βιολέτα Χαμηλού και αμέσως δόθηκε ο λόγος στην πρόεδρο Βούλα Γρηγοροπούλου, η οποία αφού ευχήθηκε για υγεία και χρόνια πολλά μας ενημέρωσε για τα πεπραγμένα της χρονιάς και τα σχέδια για το 2009, υπογράμμισε μάλιστα τις καλές σχέσεις και τη συνεργασία με τη Δημαρχία, το Τοπικό Συμβούλιο και τους άλλους Συλλόγους του χωριού καθώς και την προσπάθεια που γίνεται για τη συνεχή βελτίωση της εφημερίδας μας και έκλεισε με σχέδια για το μέλλον.

Καλό Πάσχα

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Αμέσως μετά εκλήθη η αντιπρόεδρος του Συνδέσμου κ. Ανθή Καραγιάννη, που διάβασε τον οικονομικό απολογισμό που έχει ως εξής:

Χρήση 1/1 - 31/12/2008

Υπόλοιπο ταμείου 31/12/2007 4.270,77

Έσοδα 26.128,53

30.399,30

Δαπάνες 24.379,12

Υπόλοιπο 31/12/08 6.020,18

Πλούσιος είναι ο οικονομικός απολογισμός, κυρίως τα έσοδα από συνδρομές των χωριανών μας. Οι συνδρομές είναι ο μοναδικός μας πόρος και είναι αυτές που συντηρούν την εφημερίδα γιατί αν αυτή σταματήσει να εκδίδεται θα σημάνει και το μαρασμό του Συνδέσμου.

Αναγνώσθηκε η έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής από τον Δημήτριο Ράπτη και από τον έλεγχο των δικαιολογητικών των εσόδων και εξόδων διαπιστώθηκε ότι όλες οι εγγραφές των βιβλίων είναι νόμιμες και καλύπτονται από δικαιολογητικά. Ζήτησε την έγκριση και απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου από κάθε ευθύνη. Πρόταση που έγινε από όλους αποδεκτή.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Όπως συνηθίζεται στο Σύνδεσμό μας κατά την επίσημη τελετή των Γενικών Συνελεύσεων απονέμονται τιμητικές διακρίσεις σε πρόσωπα που διακρίνονται για το ήθος τους και την προσφορά τους στο Σύνδεσμο και το χωριό.

Φέτος τιμώμενο πρόσωπο, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ., ήταν ο **Νίκος Ι. Δανιήλ**, τόσο για το ήθος του όσο και για τα ζωντανά και καλοβαλμένα κείμενα που στέλνει στην εφημερίδα και μας μεταφέρουν στην παλιά εικόνα του χωριού και διασώζουν το λαϊκό του πολιτισμό.

Την τιμητική πλακέτα επέδωσε στο Νίκο η πρόεδρος μας Βούλα Γρηγοροπούλου και παρακάλεσε τον Αθαν. Μαλεβίτση, που πρώτος έκανε γνωστό το έργο του Νίκου, να πεί λίγα λόγια για τον λογοτέχνη.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι, η έκδοση της εφημερίδας μας έδωσε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε πολλούς εξαιρετικούς χειριστές του γραπτού λόγου. Τους καμαρώνουμε και είμαστε υπερήφανοι γιατί το δελτίο μας τους έδωσε την ευκαιρία να αναδει-

χθούν. Χαίρεται κανείς να διαβάζει κείμενα του **Θύμιου Μπουκουβάλα, του Γιάννη και Φίλιππα Πράντζα, του Φάνη Λευκαδίτη, της Γεωργίας Παπαδάκη, της Βασιλείας Κυρίτση** και άλλων.

Τη δεκαετία που διανύουμε αναδείχτηκε και πάλι μέσα από την εφημερίδα μας ένα κρυφό ταλέντο που φανερώνει αφηγηματικό δαιμόνιο. Είναι ο Νίκος Δανιήλ που μέσα από τα κείμενά του προβάλλει ζωντανή η παράδοση του παρελθόντος του χωριού μας.

Είναι ο γιός του μπάρμπα **Γιάννη Δανιήλ - Λιούγκα**, του μυλωνά, του φωτισμένου και πολυταξιδεμένου χωριανού μας που άδικα μαζί με δυο ακόμα νοικοκυραίους χωριανούς μας οδηγήθηκε στο θάνατο την ανώμαλη περίοδο του εμφυλίου και για τους οποίους ότι και να λέγεται δεν ξεχνιέται το καλό όνομα που άφησαν πίσω τους.

Ο Νίκος διαθέτει συγγραφικό ταλέντο. Τα κείμενά του χαρακτηρίζονται από σπάνια και μοναδική ευρηματικότητα. Είναι λογοτεχνήματα. Ποιά είναι το σκηνικό των έργων του; Ο μύλος κάτω από του Αποστόλη, το Τομπρούκι και οι πλαγιές του μύλου του Καραγιώργη. Και ποιά είναι τα πρόσωπα με τα οποία συνδιαλέγεται; Ο πατέρας του, η μάνα του, τα αδέρφια του, η κοινωνία της Κουκουβίστας, αλλά και το περιβάλλον του σπιτι-

ού, ο κόκκορας (που κυνηγούσε το εκκρεμές...), οι γίδες τους η Φλώρα και η Μοσχούλα, οι κερασιές του Αγγελή και άλλα.

Ο Νίκος γνωρίζει πολύ καλά την παλιότερη ζωή του χωριού με όλες τις μορφές και κατορθώνει να διεισδύει στα καθέκαστα του κοινωνικού βίου. Τα ζωγραφίζει με παραστατικότητα που μας εντυπωσιάζει και μας συγκινεί.

Όλα αυτά μας τα δίνει με ανεπανάληπτες εικόνες της παλιότερης ζωής του χωριού και με μία υπέροχη γλώσσα, τη γνωστή Κουκουβιστιανή διάλεκτο.

Από τη μεριά μου Νίκο, σε συγχαίρω για τη βράβευση και σου εύχομαι να συνεχίσεις για πολλά ακόμη χρόνια να μας δίνεις τέτοια σπουδαία έργα. Και να ευχηθώ ακόμα να μας δοθεί η δυνατότητα να τα δούμε τυπωμένα σε βιβλίο στις προθήκες βιβλιοπωλείων.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΩΜΕΝΟΥ ΝΙΚΟΥ

Αιδεσιμότητα..., Κοι Πρόεδροι, γενικώς..., αγαπητοί συγχωριανοί μου...

Πρώτ' απ' όλα, απευθύνω μια καλημέρα σε όλους σας...

Για την ιδιαίτερη τιμή που μου γίνεται σήμερα, θεωρώ υποχρέωσή μου, να ευχαριστήσω: την Πρόεδρο του Συνδέσμου, την κ. Βούλα Γρηγοροπούλου, για τα καλά της λόγια, όλο το Διοικ. Συμβούλιο, καθώς και τον κατ' εξοχήν υπεύθυνο για όλα..., που υπήρξε και υπερβολικός σε επαίνους..., τον ακαταπρόλητο πρωτεργάτη της εφημερίδας μας, τον αγαπητό μου κ. Θανάση Μαλεβίτση..., - που γιορτάζει σήμερα, χρόνια σου πολλά, Θανάση!- χωρίς την προτροπή του οποίου (να γράψω τις παλιές μου μνήμες), δε θα με βλέπατε σήμερα σ' αυτό το βήμα.

Πράγματι, αυτός, προ δεκαετίας, όταν κήκε το σπίτι μου στον Ωρωπό, μαζί με όλα τα υπάρχοντά μου, αλλά και με ένα ανέκδοτο χειρόγραφο κείμενό μου - βιβλίο 800 σελίδων, με αναμνήσεις, ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία από γεγονότα της περιόδου 1942 μέχρι 1951 και η απώλειά του με πόνεσε πιο πολύ κι από το καμένο σπίτι μου -,

αυτός, επαναλαμβάνω, με ώθησε να ξαναγράψω, αποσπασματικά πια, κάποιες ιστοριούλες για το Δελτίο μας... Του είπα τότε, πως, αυτά ήταν προσωπικά μου βιώματα..., ποιόν θα ενδιέφεραν; Μου απάντησε πως τα δικά μου βιώματα της εποχής εκείνης ήταν κοινά..., ήταν ίδια για όλους τους χωριανούς και πρέπει να τα γράψω. Μούδωσε, ομολογώ, θάρρος και, γι' αυτό, του οφείλω πολλές ευχαριστίες.

Ξεκίνησα να γράφω ξανά, χωρίς καμιά απολύτως φιλοδοξία. Δεν επιδίωκα, ούτε και περίμενα επιβράβευση. Με τη σημερινή εκδήλωση, αιφνιδιαστήκα.

Όσοι ασχολούνται με το γράψιμο γενικά -όχι μόνο με τη λογοτεχνία-, ξέρουν πολύ καλά, πως δεν είναι εύκολη υπόθεση. Απαιτεί προσπάθεια και κόπο. Ιδιαίτερα, άμα θέλει κανείς, με τα γραφτά του, να κάμει τον άλλον να γελάσει...

Η Τέχνη του Λόγου, απαιτεί μαστοριά...Οι λογοτέχνες, χτίζουν. Όπως και οι οικοδόμοι. Οι πρώτοι, έχουν το λόγο..., τις λέξεις, για υλικά. Μ' αυτές χτίζουν το δικό τους λογοτεχνικό οικοδόμημα, που, ανάλογα με την κατάλληλη χρήση και τη σύνθεσή τους, γίνεται από ρηχό έως αριστουργηματικό...Οι οικοδόμοι, πάλι, έχουν τις πέτρες και τάλλα τους υλικά, που, ανάλογα με την ποιότητα, τη χρήση και τη σύνθεση, φτιάχνουν από χαμόσπιτα μέχρι ουρανοξύστες... Η μαστοριά και των δύο, φαίνεται στη διαχρονικότητα των έργων τους..., πόσο θα αντέξουν στο χρόνο και πόσο θα φαντάζουν ωραία! Οι σωστά τοποθετημένες «πέτρες», μας κάνουν να τις θαυμάζουμε. Οι σωστά τοποθετημένες «λέξεις», μας κάνουν να γελάμε ή να δακρύζουμε... Είναι καθαρά, θέμα τεχνικής, με βάση τη σύνθεση. Φυσικά, οι Τεχνίτες αλλά και οι τεχνικές, ποικίλλουν. Όλοι, δεν τα καταφέρνουν τόσο καλά..., και, μεταξύ μας, ούτε κι εγώ... Απλά, προσπαθώ, παίζοντας μερικές φορές περισσότερο με το Λόγο, παρά με την Τέχνη του...

Μέσα σε κείνη τη δύσκολη δεκαετία του '40, που έζησα του λόγου μου, συνέβησαν πολλά δυσάρεστα και τραγικά πράγματα...Και, θα μπορούσα, πιστέψτε με, να τα περιγράψω,-ας μη θεωρηθεί αυτό σαν κομπασμός- με τρόπο που να υγραίνονται τα μάτια του αναγνώστη μου. Αυτό για μένα θα μου ήταν ευκολότερο, αντί για τα τερ-

πνά..., γιατί κουβαλάω μέσα μου, από παιδί, μια φουρτούνα... Τ' αφήνω, όμως, γι' αργότερα... Αν μ' αξιώσει ο Θεός να ζήσω και να προλάβω να ολοκληρώσω ξανά το βιβλίο μου... Εκεί, θα περιγράφονται όλα, όσα η λήθη δεν μου τα έθαψε : και τα καλά και τ' άσκημα... Όλα! Για να μη γράφεται μονόπλευρα η Ιστορία μας...

Προτίμησα, λοιπόν, για το Δελτίο μας , ν' ασχοληθώ μόνο με τα τερπνά, γιατί σκέφτηκα πως μας φτάνουν οι στενοχώριες και τα προβλήματα που έχουμε, δε χρειαζόμαστε άλλα. Ας είναι, συνενπώς, πιο ανάλαφρο το κλίμα.

Προσωπικά, θα είμαι πάντα ευτυχής, άμα ξέρω πως, διαβάζοντας κάποιος ένα εύπεπτο, ή και αφελές ακόμα, αφήγημά μου, σταματώντας σε κάποιο σημείο του, θα χαμογελάσει, για κάτι που του άρεσε... Μου αρκεί...

Εξ άλλου, δε θεωρώ πως τα γραφτά μου, που αποτελούν ελάχιστη, ας πούμε, «συνεισφορά» μου στο Δελτίο μας (συνολικά 16 μέχρι τώρα, που είδαν το φως της δημοσιότητας), είναι τόσο σημαντικά, ώστε να τύχουν και επαίνου ή βραβείου...

Άλλοι συνεργάτες, παλιότεροι και νεότεροι, με πλούσια κατάρτιση και γνώση, έχουν βάλει τη δική τους περίτεχνη και ανεξίτηλη σφραγίδα, άξια κάθε τιμής!

Ωστόσο, αφού, αξιότιμες Κυρίες και ευγενικοί Κύριοι, εσείς καλοί μου φίλοι και πατριώτες, επιμένετε..., τι άλλο να πω ..; Δέχομαι με άπειρη χαρά την τιμή που μου κάνετε.

Σας ευχαριστώ όλους θερμά !

Και σας εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, να έχετε Υγεία και Προκοπή.

Το 'Αιουγκόπουλο', ο μικρός 'Τρυποφράχτης' του '40, στερνό παιδί του μπάρμπα-Γιάννη με το Μύλο κάτω στο ποτάμι, σας χαιρετά, με πολλή αγάπη.

Καλή χρονιά, αγαπητοί μου συγχωριανοί !

ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Ο ιερέας μας

Το λόγο έλαβε ο ιερέας μας παπαΚώστας Πλιάτσικας, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε :

Ένας χρόνος γεννήθηκε και ένας γερασμένος ρίχτηκε στο παρελθόν παίρνοντας μαζί του πόθους, αισθήματα και λαχτάρεις. Ο περασμένος

χρόνος σε άλλους έφερε χαρά και ευτυχία και σε άλλους λύπες και βάσανα. Εύχομαι ο καινούριος χρόνος να μας φέρει ό,τι καλό στερηθήκαμε από τον περασμένο και προπαντός να βοηθήσει ο πανάγαθος Θεός να έχουμε όλοι υγεία.

Υπηρετώ δύο χρόνια το χωριό και θέλω να ευχαριστήσω το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τους ψάλτες και όλους όσους συμπαρίστανται και βοηθούν το έργο μας.

Εύχομαι και παρακαλώ τον Πανάγαθο να μας έχει όλους καλά.

Ο πρόεδρος του Τ. Συμβουλίου, Δ. Τσιαμπάς

Αιδεσιμώτατε,

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι.

Εκ μέρους του Τοπικού Συμβουλίου σας μεταφέρω τις θερμότερες ευχές για ένα ανθρώπινο, δημιουργικό και ευτυχές Νέο Έτος.

Στην περσινή μας συνάντηση είχαμε αναφερθεί σε κάποια έργα τα οποία ήταν άμεσης προτεραιότητας όπως η αντικατάσταση των αμιαντοσωλήνων στο δίκτυο ύδρευσης.

Αυτό το έργο όπως γνωρίζετε τελείωσε. Στη φάση αποπεράτωσης βρίσκεται και η ανάπλαση του μονοπατιού από τη Πλατεία έως τη Κακοτράχη. Επειδή το έργο αυτό θα είναι ένα στολίδι για το χωριό μας θα πρέπει και είναι στο χέρι μας να το διατηρήσουμε από όλες τις απόψεις σωστό.

Επίσης ένα έργο άμεσης και επείγουσας προτεραιότητας ήταν η διάνοιξη του δρόμου από τη θέση Νεράκι έως την Κάτω Τράκα, για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες για την ολοκλήρωση της υδρομάστευσης ώστε το νερό που πίνουμε απ' αυτή τη πηγή να είναι απολύτως καθαρό και ασφαλές.

Εδώ θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τη μεταλλευτική εταιρεία ΕΛΜΙΝ η οποία ήταν και θα είναι αρωγός μέχρι την ολοκλήρωση του παραπάνω έργου.

Η ανωτέρω εταιρεία μετά από αίτημά μας μετέφερε στο χωριό (και είναι αποθηκευμένα) αδρανή υλικά για το στρώσιμο των δρόμων που διανοίχθηκαν την προηγούμενη χρονιά. Το στρώσιμο

των δρόμων καθώς και η πλακόστρωση της αυλής του Δημοτικού Καταστήματος θα γίνει μόλις το επιτρέψουν οι καιρικές συνθήκες.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στα έργα που έχουν προταθεί για το 2009 τα οποία είναι τα ακόλουθα :

1. Επέκταση Δημοτικού Φωτισμού (6 κολώνες)
2. Προμήθεια 40 Γραμματοθυρίδων ΕΛ.ΤΑ.
3. Κατασκευή Μανδρότοιχου στη θέση παλαιό Νεκροταφείο.
4. Αποπεράτωση ασφάλτου από οικία Αθ. Δημόπουλου έως Παναγία και έως οικία Γεωργίου Κυριαζή.
5. Αποπεράτωση σκαλοπατιών από Εκκλησία Αγίου Γεωργίου προς οικία Δημ. Δανιήλ.
6. Επίσκεψη κοινοχρήστων τουαλετών και αξιοποίηση αυτών.
7. Κατασκευή – τσιμεντόστρωση δρόμου από επαρχιακό δρόμο έως οικία Ιωάννη Αποστολόπουλου.
8. Τσιμεντόστρωση από οικία Ιωάννη Φέξη έως οικία Νικολάου Δανιήλ.
9. Τσιμεντόστρωση από επαρχιακό δρόμο έως οικία Νάκου Γεωργίου.
10. Τοποθέτηση μπαρών από οικία Πασσαλή ως Δημοτικό Ξενώνα.
11. Κατασκευή τοιχίου στη θέση Λιτσείικα (Μπάρμπεση).
12. Κατασκευή κάγκελων στη θέση Κακοτράχη (σκαλοπάτια).

13. Κατασκευή πέτρινων σκαλοπατιών από Πλατεία έως οικόπεδο Καραγιάννη.
14. Διάνοξη δρόμου από θέση Παπλάκη έως Μπάρμπεση.
15. Κατασκευή τοιχείου άνωθεν οικίας Παναγ. Βάρσου.
16. Τσιμεντόστρωση από οικία Χαβαλέ έως οικία Γ. Ματθαίου (Αγιαννάκη).
17. Κατασκευή τοιχίων στις θέσεις Παπαδοπούλου – Κολυρέικα – Κόλλια προς Αγιαννάκη.

Σας ευχαριστώ

Η εκδήλωση τέλειωσε ύστερα από δέηση του ιερέα μας που τον συνόδεψε ο ιεροψάλτης Κων. Αυγερινός και αφού κόπηκαν δύο πίτες τα τυχερά νομίσματα έπεσαν στην Καίτη Πολυχρονιάδη και το Φίλιππα Τριανταφύλλου.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ

Εκλογές είχε φέτος ο Αθλητικός Όμιλος «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ». Πολλά νέα πρόσωπα, τόσο στα κοινά όσο και σε ηλικία, έβαλαν υποψηφιότητα για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Μετά το πέρας της ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης, στις 18 Ιανουαρίου 2009 πραγματοποιήθηκαν εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο αφού συγκροτήθηκε σε σώμα έχει ως εξής:

Πρόεδρος : ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 Αντιπρόεδρος : ΤΣΙΑΜΠΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
 Γενικός Γραμματέας : ΤΣΙΡΩΝΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ
 Ταμίας : ΚΑΡΑΝΤΑΣΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Γενικός Αρχηγός : ΒΛΑΧΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ
 Σύμβουλοι : ΣΑΡΙΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ
 ΤΟΜΑΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΤΣΙΑΜΠΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
 ΧΑΜΗΛΟΣ ΕΥΘΥΜΗΣ

Στην Εξελεγκτική Επιτροπή εξελέγησαν οι ΣΙΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Ο νέος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει σπουδάσει τοπογράφος-μηχανικός, είναι γιος του Θανάση Δημόπουλου και εγγονός του Γεωργίου Μαλιβίτση (Σαμαρά)

Στο νέο Δ.Σ. ευχόμαστε να έχει καλή και δημιουργική θητεία.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ «ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ» ΣΤΙΣ 18-01-2009

Στις 18 Ιανουαρίου 2009 έγινε η ετήσια Γ.Σ. του Συνδέσμου μας, στην οποία μεταξύ άλλων συζητήθηκαν και οι εξελίξεις σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον της όμορφης Γκιώνας μας, από τις δραστηριότητες των μεταλλευτικών εταιρειών, όπως και ο εμπρησμός στην οικία του συγχωριανού μας Στέφανου Κόλλια, που είναι και μέλος της κίνησης για τη σωτηρία του περιβάλλοντος στην Γκιώνα..

Το θέμα προκάλεσε το έντονο ενδιαφέρον όλων των παρευρισκομένων, με αποτέλεσμα να πάρουν το λόγο αρκετοί συγχωριανοί, μεγαλύτεροι και μικρότεροι σε ηλικία, οι οποίοι αναφέρθηκαν στο τί ενέργειες έγιναν τα παλιότερα χρόνια, στο τι έχει γίνει μέχρι σήμερα, τι επιπτώσεις υπάρχουν στο περιβάλλον, στο τί κινήσεις σχεδιάζονται να γίνουν το επόμενο διάστημα, ποιά είναι τα σχέδια των μεταλλευτικών εταιρειών και κάποιοι μάλιστα αναφέρθηκαν με πολύ έντονο συναισθηματικά τρόπο, στο τί συναισθήματα τους προκαλεί όλη αυτή η καταστροφική επέμβαση στο οικοσύστημα της Γκιώνας, αλλά και η εμπρηστική ενέργεια στην οικία του συγχωριανού μας Στέφανου Κόλλια (ο χαρακτηρισμός εμπρηστική ενέργεια, προκύπτει από τα αναφερόμενα στην απάντηση με αρ. πρωτ/λου 7017/4/92981/30-1-2009, του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών Κου Χρήστου Μαρκογιαννάκη, σε σχετική ερώτηση του Βουλευτή Κου Φ. Κουβέλη).

Μετά το τέλος των τοποθετήσεων, ψηφίστηκε και το παρακάτω ψήφισμα από τη Γενική Συνέλευση, που αναφέρεται στα αιτήματα σχετικά με τις δραστηριότητες των μεταλλευτικών εταιρειών στην Γκιώνα :

1) Καμμία υπαίθρια εξορυκτική δραστηριότητα στη Γκιώνα. Να ανακληθούν όλες οι άδειες υπαίθριων εκμεταλλεύσεων.

2) Καμμία εξορυκτική δραστηριότητα στις περιοχές «NATURA», ούτε υπαίθριες, ούτε υπόγειες.

3) Να συσταθεί άμεσα φορέας διαχείρισης των περιοχών «NATURA» στην Γκιώνα, με προϋπολογισμό και σχέδιο δράσης, με συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας και όλων των περιβαλλοντικών φορέων της Παρνασσίδας.

4) Αποκατάσταση όλων των παλιών εκμεταλλεύ-

σεων άμεσα. Να δοθούν άμεσα χρήματα από τις υπάρχουσες εταιρείες στο φορέα διαχείρισης ή στους τοπικούς φορείς, ώστε να αποκαταστήσει το περιβάλλον ανεξάρτητος φορέας από τα μεταλλεία. Η αποκατάσταση να γίνεται με φυτά της τοπικής χλωρίδας.

5) Εκπόνηση νέων μελετών αποκατάστασης με βάση την υφιστάμενη κατάσταση, για το μετριασμό των έτσι κι αλλιώς δυσμενών αποτελεσμάτων από την εξορυκτική δραστηριότητα, σε συνεργασία με Τ.Ε.Ε., Σύλλογο Δασολόγων, Ε.Μ.Π., τοπική κοινωνία και φορείς.

6) Άμεσος και συνεχής έλεγχος τήρησης των περιβαλλοντικών όρων και των αποκαταστάσεων, από το αρμόδιο τμήμα της Νομαρχίας και από την Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος.

7) Να τροποποιηθεί ο Μεταλλευτικός κώδικας στην κατεύθυνση της προστασίας του περιβάλλοντος και των δασών με σεβασμό στις περιοχές «NATURA».

8) Άμεσος έλεγχος τήρησης των συνθηκών και των μέτρων ασφαλείας για τους εργαζόμενους στα μεταλλεία από την Επιθεώρηση Μεταλλείων.

9) Οι αρμόδιοι φορείς της πολιτείας, να ενημερώνουν την τοπική κοινωνία και τους τοπικούς φορείς, για όλες τις αιτήσεις των μεταλλευτικών εταιρειών για νέες δραστηριότητες, πριν την έγκρισή τους.

10) Να χρηματοδοτηθούν από τις εταιρείες, μελέτες σχετικές με τις επιπτώσεις στο υδάτινο δυναμικό των υδρολογικών λεκανών της Γκιώνας, των Βαρδουσιών και της Οίτης.

11) Να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας στο Νομό Φωκίδας μέσα από τα μέτρα προστασίας για το περιβάλλον στα βουνά της Φωκίδας.

12) Να τοποθετηθούν όργανα μέτρησης των δονήσεων από τις εξορύξεις.

13) Να αποζημιωθούν οι κάτοικοι στο Δημ. Διαμέρισμα του Αποστολιά για τις ζημιές που έχουν υποστεί από τα φουρνέλα.

Αρ. Λογ/σμού για βοήθεια στην Επιτροπή Περιβάλλοντος:

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΦΙΚΛΕΙΑΣ 3 1 1 / 7 4 9 4 8 3 - 1 0

IBAN: GR 360110311000003117494 8310

Αθανάσιος Σέρτης - Ιωάννης Καραδήμας

Δ Η Μ Α Ρ Χ Ι Α Κ Α**ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ (ΡΟΛΟΓΙΑ)**

Ο Δήμαρχος Γραβιάς έστειλε προς το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής το ακόλουθο έγγραφο με ΑΠ 582/5.3.2009 με θέμα: Γνωμοδότηση Τοπικού Συμβουλίου για τοποθέτηση υδρομετρητών παροχής ύδρευσης.

Προκειμένου η Δημαρχιακή Επιτροπή του Δήμου μας να διαμορφώσει εισήγηση - πρότασή της προς το Δημοτικό Συμβούλιο για λήψη απόφασης σχετικά με την υποχρεωτική τοποθέτηση υδρομετρητών και στα Τ.Δ. Καλοσκοπής και Σκλήθρου, παρακαλούμε όπως εντός πέντε (5) ημερών από λήψεως του παρόντος εγγράφου μας, να υποβάλλετε στο Δήμο μας σχετική γνωμοδότηση του Τοπικού σας Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 παρ. 2 και 129 παρ. 4 του Δ.Κ.Κ. (Ν. 3463/2006)». Γραβιά 5/3/09

Ο Δήμαρχος
Αθανάσιος Μανανάς

Ο Πρόεδρος του Τοπικού μας Συμβουλίου με το από 16.3.2009 (πρωτ. Δήμου Γραβιάς 701/16.3.2009) απάντησε:

Κύριε Δήμαρχε,

«Γνωρίζετε καλώς, ότι η γνωμοδότηση για το αιτούμενο στο ανωτέρω έγγραφό σας ζήτημα, είναι λεπτή καθώς πρόκειται να προκαλέσει το τοπικό αίσθημα, με δεδομένη την παραχώρηση του νερού από την πηγή της Καλοσκοπής –στη θέση Κεφαλόβρυσο– προς τα υπόλοιπα διαμερίσματα του Δήμου, πραγματοποιήθηκε αντί ουδενός ανταλλάγματος προς το Τοπικό μας διαμέρισμα.

Κατόπιν αυτών παρακαλώ να μας δοθεί ο απαιτούμενος χρόνος για την πλήρη ενημέρωση των κατοίκων όπως έχει υποχρέωση να πράξει και έχει πράξει το Τοπικό Συμβούλιο σε ανάλογες περιπτώσεις».

Ο πρόεδρος του Τ.Σ. Καλοσκοπής
Τσιαμπάς Δημήτριος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πρόεδρος του Τοπικού μας Συμβουλίου Δημ. Τσιαμπάς και τα μέλη Νικ. Δανιήλ και Ιωάννα Ματθαίου καλούν τα μέλη το πρωί του Μ. Σαββάτου, μετά τη Θεία Λειτουργία στο Δημοτικό μας Κατάστημα με θέμα ανοιχτή συζήτηση στην πρόταση του δημάρχου για την τοποθέτηση υδρομετρητών (ρολόγια) στο Τ. Δ. Καλοσκοπής.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΩΝ Τ.Δ. ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 2009

Ο δήμαρχος Γραβιάς κατάρτισε το πρόγραμμα εκτέλεσης τεχνικών έργων για το έτος 2009 από διάθεση χρημάτων που προέρχονται τόσο από τακτικά έσοδα όσο και από έσοδα ΣΑΤΑ.

Για το Τ. Δ. Καλοσκοπής προβλέπεται η εκτέλεση των ακόλουθων έργων :

Συντήρηση δικτύου ύδρευσης και αντλιοστάσιου	ευρώ 9425
Συντήρηση δικτύου άρδευσης	ευρώ 1500
Επισκευή και συντήρηση δημοτικού κτιρίου	ευρώ 12000
Επισκευή και συντήρηση πρώην κοινοτικού κατ/ματος	ευρώ 1200
Συντήρηση νεκροταφείου	ευρώ 1000

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

Την Παρασκευή 20 Φεβρουαρίου 2009 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο Υπουργείο Εσωτερικών μεταξύ του Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Ιωάννη Μπούγα, του Δημάρχου Γραβιάς κ. Αθανασίου Μανανά και του Υφυπουργού Εσωτερικών κ. Αθανασίου Νάκου με θέματα:

1) Χρηματοδότηση μελέτης για τη δημιουργία ιστορικού καινοτόμου - θεματικού πάρκου για την επανάσταση του 1821 στη Γραβιά.

2) Αντισταθμιστικά οφέλη Δήμου Γραβιάς από πιστώσεις ΣΑΤΑ 029 από την επιβάρυνση της μη λειτουργίας των Χ.Α.Δ.Α. γειτονικών Δήμων.

Το αποτέλεσμα της συνάντησης ήταν θετικό για το Δήμο Γραβιάς καθώς εξασφαλίστηκαν πιστώσεις για τη χρηματοδότηση και των δύο αιτημάτων. Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Ανάπτυξης για την προσωπική του παρέμβαση.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ από ΤΟ 51ο χλμ. ΜΕΧΡΙ ΒΡΥΖΕΣ

Ολοκληρώνεται η βελτίωση του σημαντικού νομαρχιακού δρόμου από το 51ο χιλ μέχρι Βρίζες. Έτσι έκλεισαν οι λακκούβες και εξασφαλίστηκε ασφαλής πρόσβαση προς το χωριό μας και τα χωριά του Δήμου Καλλιέων.

Ικανοποιήθηκε μάλιστα το αίτημα του Τοπικού μας Συμβουλίου (έγγραφο 6.2.2007) και στη διασταύρωση προς Ζαγγανά κατασκευάστηκε τοίχος αντιστήριξης επίσης έγινε και διαπλάτυνση της στροφής που οδηγεί προς το Χάνι, Καστέλλια.

Η 25η Μαρτίου, ημέρα θρησκευτικής και Εθνικής εορτής, ο ιερέας μας παπα Κώστας λειτούργησε στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου. Μετά το πέρας της λειτουργίας ο πρόεδρος του Τ. Δ. Καλοσκοπής κ. Δ. Τσιαμπάς κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο του ήρωα Παπαντριά στη μνήμη όλων των πεσόντων του 1821.

Βαρύς ο χειμώνας... Το εκχιονιστικό δεν μας εγκατέλειψε καθόλου. Στη φωτ. διανοίγει το δρόμο προς τον Αγιαννάκη. Ο οδηγός του εκχιονιστικού καθώς και όλο το προσωπικό του Δήμου Γραβιάς εργάστηκαν πρόθυμα για την αντιμετώπιση των καιρικών φαινομένων. Τους ευχαριστούμε.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Το Πάσχα (Peshah - Διάβαση) είναι η πρώτη από τις δύο μεγάλες γιορτές της Χριστιανοσύνης, η άλλη είναι τα Χριστούγεννα. Οι θρησκευτικές γιορτές του Πάσχα διαρκούν όλη την εβδομάδα από την Κυριακή των Βαΐων ως την Κυριακή της Λαμπρής όπου ακούγεται να ψάλλεται στους Ιερούς Ναούς το:

***Χριστός Ανέστη εκ νεκρών
Θανάτω Θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασι
ζωήν χαρισάμενος.***

20.4.1953: Τα αρνιά σουβλίστηκαν και ψήνονται. Οι νοικοκυρές ετοιμάζουν κρασί και μεζέδες για τους επισκέπτες. Στη φωτ. διακρίνονται Αλεξ. Ι. Χαμηλός, Κελεπούρης, Μιτσιλής, Μαυράκης, Τσαρτσάλης. - ψάξτε για γνωστούς!

Πολλά έθιμα, παρά την αστικοποίηση της ζωής, θρησκευτικά (νηστεία, κατανυκτικός εσπερινός, χαιρετισμοί) και λαογραφικά (ψήσιμο αρνιών, μαγειρίτσα, κόκκινα αυγά, κλπ) διατηρούνται πολύ ζωντανά ακόμη στην Καλοσκοπή και μας προσκαλούν στην προγονική γη τη Μεγάλη Εβδομάδα γιατί εκεί το Πάσχα όχι μόνο το γιορτάζουμε αλλά και το πανηγυρίζουμε.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

Κυριακή των Βαΐων

Θεία Λειτουργία το πρωί. Απόγευμα Νυμφίος. Ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Δευτέρα, Μ. Τρίτη : Νυμφίος ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Τετάρτη : Ευχέλαιο ώρα 5, Νυμφίος 6 μ.μ.

Μ. Πέμπτη : Ακολουθία 12 Ευαγγελίων, 7:30 μ.μ

Μ. Παρασκευή: Λειτουργία 8:30 π.μ., Επιτάφιος 7:30 μ.μ.

Μ. Σάββατο : Θεία Λειτουργία το πρωί αναστάσιμη ακολουθία 11 μ.μ.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο εορτασμός του πολιούχου μας Αγίου Γεωργίου θα γίνει την Πέμπτη 23.4.2009. Την παραμονή Τετάρτη 22/4 το απόγευμα και ώρα 7 μ.μ θα ψαλεί **Μέγας Εσπερινός** κατά τον οποίο θα συλλειτουργήσουν με τον παπα Κώστα και οι ιερείς των γειτονικών μας διαμερισμάτων, καθώς και εκπρόσωπος της Μητρόπολης Φωκίδας.

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Έχουν περάσει 65 χρόνια από την εποχή που το χωριό υπέστη δυο καψίματα, το Πάσχα, **18 Απριλίου 1944 και 21 Αυγούστου 1944.**

Τις ημερομηνίες αυτές πρέπει συχνά να φέρνουμε στο νου μας γιατί τότε εκδηλώθηκε η θηριωδία των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής με ιδιαίτερη αγριότητα και επί έμψυχων και άψυχων του χωριού μας. Ήταν ημέρες αποφράδες. Τα σπίτια μας που γεννηθήκαμε είχαν γίνει στάχτη και μαυρισμένες πέτρες. Εμείς κυνηγημένοι στις γύρω βουνοκορφές βλέπαμε τα σπίτια να γίνονται στάχτη και παρανάλωμα της φωτιάς και μη μπορώντας να κάνουμε τίποτα επικαλούμασταν τη βοήθεια του Θεού. Σήμερα θυμόμαστε την εικόνα εκείνων των σπιτιών, όπως θυμόμαστε και τα αγαπημένα μας πρόσωπα που χάσαμε.

Αιωνία τους η μνήμη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΥΜΑ

Το πρωί της Δευτέρας του Πάσχα (18.4.1944) τα Γερμανικά στρατεύματα έκαναν επιδρομή στο χωριό μας. Μπήκαν στο σπίτι του **Θύμιου Μώρη** (Μαλαμούλης) και μπροστά στα έντρομα μάτια της συζύγου του και των παιδιών του, τον εκτέλεσαν.

Ήταν το πρώτο μας θύμα.

Αιωνία η μνήμη του.

*(Τη φωτογραφία μας την έστειλε η εγγονή του **Γεωργία Π. Μώρη**, δασονόμος Γραβιάς. Την ευχαριστούμε.*

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΔΙΣΚΟΥ ΜΕ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Το Σάββατο, 21 Φεβρουαρίου 2009 και ώρα 18:30 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για την παρουσίαση του ψηφιακού δίσκου (CD) με τα **«Απαντα του Χρήστου Μαλεβίτση, δοκίμια και μεταφράσεις»**. Την εκδήλωση, που έλαβε χώρα στην Αίθουσα Τρίτση του Πολιτισμικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων και οργανώθηκε από τον Σύνδεσμο των Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση, τίμησαν με την παρουσία τους άνθρωποι των γραμμάτων, καθηγητές Πανεπιστημίου, διακεκριμένοι συγγραφείς, μέλη της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, αρκετοί από τους συμπολίτες μας, καθώς και πολλοί φίλοι και θαυμαστές του συγγραφέα.

Τον λόγο έλαβε πρώτα ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση και συντονιστής της εκδηλώσεως, Βασίλειος Βιτσαξής.

Ο **Β. Βιτσαξής**, αφού ευχαρίστησε όσους συντέλεσαν στην πραγματοποίηση της επίπονης αυτής προσπάθειας, καθώς και το Δήμο Αθηναίων, το ίδρυμα Σταύρου Νιάρχου και τη Βουλή των Ελλήνων για την ευγενική χορηγία και την υποστήριξη, έδωσε τον λόγο στον Κωνσταντίνο Βαμβακά, χημικό, συγγραφέα και Γενικό Γραμματέα του Συνδέσμου. Στη σύντομη ομιλία του αναφέρθηκε στην απήχηση που έχει το πολυσήμαντο και αποκαλυπτικό έργο του Χρήστου Μαλεβίτση στην προσωπικότητα κάθε ανθρώπου που αναζητά το νόημα της υπάρξεως. Στη συνέχεια, η **Δέσποινα Βουλιουρή**, εκπαιδευτικός, μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου, έδωσε στοιχεία για τη ζωή του φιλοσόφου, που έχοντας βιώσει τη φρίκη και την καταστροφή του πολέμου σε μικρή ηλικία, διατυπώνει στα δοκίμιά του φιλοσοφικά ερωτήματα αγωνίας για τον προορισμό και την έσχατη μέριμνα του ανθρώπου. Το λόγο έλαβε ο συγγραφέας Βάσος Βογιατζόγλου, που έχει τιμηθεί για το σύνολο του λογοτεχνικού και ανθρωπιστικού του έργου, ο οποίος απευθύνοντας χαιρετισμό στην εκδήλωση, σκιαγράφησε τη συμβολή του Χρήστου Μαλεβίτση στα ελληνικά γράμματα ως προς την αναζήτηση της αλήθειας.

Το κύριο μέρος της παρουσιάσεως του ψηφιακού δίσκου ανέλαβε ο Γιάννης Βουλιουρής, ηλεκτρονι-

κός μηχανικός και μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας και προβολή στην οθόνη, έγινε κατανοητή από όλους η δομή του ψηφιακού δίσκου ο οποίος περιέχει: α) εισαγωγικά για τον Σύνδεσμο Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση β) εξώφυλλα-οπισθόφυλλα όλων των βιβλίων κατά την αρχική έκδοση γ) ηχητικά αποσπάσματα ομιλιών του συγγραφέα - φωτογραφίες - βίντεο δ) κείμενα όλων των βιβλίων (συνολικό έργο δοκιμών και μεταφράσεων) με δυνατότητα να αναζητηθούν λέξεις ή φράσεις από τον χρήστη και να αξιοποιηθούν στην έρευνα ε) οδηγίες χρήσεως του CD στ) τρόπους επικοινωνίας με τον Σύνδεσμο.

Οικογένεια Χρήστου Μαλεβίτση: Ο πατέρας του Χαράλαμπος και η μητέρα του Φωτεινή που κρατάει τον Χρήστο αγκαλιά, σε ηλικία δύο ετών και οι αδελφές του Ελένη και Κωνσταντία.

Η φωτογραφία έχει τραβηχθεί στον Πολύανθο Θράκης στις 27.10.1929. Από το αρχείο το Κ. Χαμηλού.

Ο Γ. Βουλιουρής τόνισε ότι μπορεί ο καθένας, με απλές γνώσεις πληροφορικής, να βρει και να αξιοποιήσει το πολύτιμο περιεχόμενο του δίσκου, που αποτελεί μια καλή προεργασία για την έκδοση των Απάντων σε μορφή βιβλίων. Τελειώνο-

ματαιού με την επωνυμία «Σύνδεσμος Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση». Στη δεξίωση που ακολούθησε, δόθηκε σε όλους η δυνατότητα να ανταλλάξουν απόψεις και σκέψεις.

Δέσποινα Βουλιουρή

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Όντως από το έργο του προβάλλει ως ένα πρόσωπο πολυσύνθετο, κριτικό κατ' αρχήν και ακούραστο άξιο κάθε τιμής. Όμως εγώ γνώρισα τον εξαδέλφό του Αθαν. Μαλεβίτση, πράο, συνετό, άξιο και πιστό υποστηρικτή του έργου του εξαδέλφου του. Ας μου επιτραπεί να εκφράσω το θαυμασμό μου και την αγάπη μου προς το πρόσωπο του Αθαν. Μαλεβίτση.

Ροδόλφος Ρόκος, Περαία, Θεσσαλονίκης

ΜΝΗΜΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ— Ο ετήσιος κύκλος της φύσεως ταυτιζόταν με τον ετήσιο κύκλο των εορτών, έτσι ώστε η φυσική διαδικασία να προσλαμβάνει πνευματική νοηματοδοσία. Υπήρχε μια ευθεία αναγωγή του φυσικού στο πνευματικό και του πνευματικού στο φυσικό. Του Χριστού, της Λαμπρής, της Παναγίας, του Σταυρού, ήταν χρονικές κορυφές με βαρύτητα κοσμική. Οι νηστείες, οι εκκλησιαστικές διαδικασίες, εσημάδευαν τον χρόνο και τον καθιστούσαν ουσιώδη για τον βίο των χωρικών.

Όταν θέλωμε πράγματι να συμμετάσχουμε στο Θείο Πάθος αρκεί να αναλογισθούμε μιά Μεγάλη Εβδομάδα στην Κουκουβίστα την εποχή που ανθού-

σε ο πολιτισμός της. Τότε μόνο νοιώθαμε το βαρυσήμαντο μέγεθος αυτών των ημερών. Και ο θλιμμός της Μεγάλης Παρασκευής ήταν θλιμμός ολόκληρης της πλάσης.

*Σήμερα μαύρος ουρανός
Σήμερα μαύρη μέρα
Σήμερα όλοι χλιβονται
και τα βουνά λυπώνται...*

Μόνον μέσα από μια τέτοια εμπίωση του Πάθους ανίσταται η ανεκλάλητη ευδοκία της Αναστάσεως.

Απόσπασμα από ομιλία του Χρήστου Μαλεβίτση σε εκδήλωση του Συνδέσμου μας.

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

ΜΟΡΦΩ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

από τη *Βασιλεία Κυρίτση*

(Συνέχεια από το τεύχος 148)

Η φήμη της Μόρφως για την επιδεξιότητα και τη σκληράδα της απέναντι στο θάνατο είναι δεδομένη στο χωριό, γιατί αυτή αναλαμβάνει να ετοιμάζει τους συγχωριανούς της, με όποιο τρόπο και αν πεθαίνουν, στο μεγάλο ταξίδι για τον Κάτω Κόσμο.

Πραγματικά καταφθάνει η Μόρφω στο σημείο που τους έχουν εκτελέσει, και αφού τους ετοιμάζει για ταφή κατάμονη και φρουρούμενη από αντάρτες, επιστρέφει στο σπίτι της. Οι δικοί της ζητάνε να μάθουν για τους νεκρούς αλλά η Μόρφω, αυτή η σκληρή γυναίκα, έχει λυγίσει και το μόνο που θέλει είναι να μείνει μόνη, να ησυχάσει.....». Έρχονται στιγμές που και οι δυνατοί λυγίζουν, κρυφά και μονάχοι.....

Μετά το κάψιμο των σπιτιών, ο Παναγιώτης Ξανακτίζει το κάτω σπίτι με αρχιμάστορα τον άντρα της κόρης του της Χρυσούλας, τον Τσουλανδρή από την Ήπειρο και με άλλους δυο μάστορες από τη Σουβάλα, οι οποίοι, εκτός από χρήματα ζητούν και αμοιβή σε είδος (φασόλια, πατάτες, καρύδια). Κατά τη διάρκεια των επισκευών ο ένας κτίστης, πριν τελειώσει η οικοδομή, τα παρατά για να γίνει αντάρτης στον Άρη Βελουχιώτη. Αργότερα η Μόρφω για να μην αδικηθεί για τη δουλειά του στο σπίτι της, με το γαμπρό της τον Τσουλανδρή παίρνουν την αναλογία που του ανήκει, πηγαίνουν στην οικογένειά του στη Σουβάλα και τη δίνουν στη γυναίκα και στα τέσσερα παιδιά του.

Γυναίκα θεοσεβούμενη η Μόρφω αντιδρά στις πενταροδεκάρες που πέφτουν από τις τσέπες του άντρα της κάθε Κυριακή, σαν γυρίζει από την εκκλησία του Άη- Γιώργη που είναι Εκκλησιαστικός Επίτροπος. Του φωνάζει έξαλλη ότι «ο Άη- Γιώργης θα του κόψει τα χέρια και θα τον βάλει στο καζάνι με το κατράμι».

Το γεγονός ότι αυτή στα νιάτα της κλέβει ζώα, δεν το θεωρεί ντροπή αλλά είναι παλιό έθιμο, θυμίζει τους Αρχαίους Σπαρτιάτες που μαθαίνουν στα παιδιά τους να κλέβουν αρκεί να μη γίνονται αντιληπτοί. Έθιμο που δείχνει την πονηριά, τη σβελτάδα, την ικανότητα, τη «μαγκιά» που λέμε σήμερα, των ανθρώπων της εποχής. Η Μόρφω πεθαίνει σε μεγάλη ηλικία, 106 χρονών, το 1996, χωρίς να ταλαιπωρήσει κανέναν και ακόμη και τώρα στα Παπαδέικα χωράφια νομίζουν οι χωριανοί που τη γνώρισαν, ότι θα τη δουν στο δρόμο να περπατάει ανάλαφρα και να γνέθει ή να πλέκει τσουράπια, ή να στρίβει τ' αδράχτι μαζί με την αγαπημένη της ανιψιά.

Ωστόσο χρειάζεται να σχολιαστεί και ο Παναγιώτης Παπαγεωργίου, ο άντρας της, που ενώ έχει διαφορετικό χαρακτήρα, άλλες αντιλήψεις, ζει αρμονικά με τούτη τη γυναίκα στην οποία βασίζει την οικογένεια και την ενασχόληση με την πολιτική.

Ο Παναγιώτης γεννιέται το 1886, γιος του παπά –Ευθύμη Παπαγεωργίου (οφείλει το επίθετό του στο ότι είναι γιος του παπά- Γιώργη).

Από μικρό παιδί εργάζεται μαζί με άλλους Κουκουβιστιανούς στα μεταλλεία του Λαυρίου. Από πολύ νωρίς βοηθάει τον πατέρα του και τον παππού του στην ψαλτική. Το 1912 παίρνει μέρος στους Βαλκανικούς Πολέμους και υπηρετεί στο 5/42 Τάγμα Ευζώνων. Συμμετέχει στην κατάληψη της Θεσ/νίκης και πολεμά μαζί με τον Βασιλιά Κων/νο γι' αυτό και γίνεται φανατικός του Βασιλικού κόμματος. Με πολλούς συντοπίτες του αγωνίζεται στη μάχη του Σαραντάπορου για τα ελληνικά ιδεώδη.

Αμέσως μετά τους πολέμους, φύση ανήσυχη και χωρίς να δεσμεύεται από την οικογένεια, (έ-

χει παντρευτεί το 1910) γιατί στηρίζεται στην ικανότητα της Μόρφως, φεύγει για μια καλύτερη ζωή με άλλους Κουκουβιστιανούς, τους Αλεξίου, Ραφτόπουλο, Τσόχλα, Θεοχάρη, Λιούγκα, Λευκαδίτη στην Αμερική και συγκεκριμένα στο Κάνσας της Ουάσιγκτον.

Μετά από μερικά χρόνια εργασίας στις γραμμές ο Παναγιώτης βρίσκει καλύτερες συνθήκες και εργάζεται σε εργοστάσιο χαρτιού μέχρι την επιστροφή του στην Ελλάδα, το 1925.

Όταν επιστρέφει, έχει τον αέρα του κοσμοπορισμένου, αφού η Αμερική είναι το κέντρο του κόσμου. Με την εμπειρία που έχει βλέπει ότι μπορεί να αλλάξει τις συνθήκες ζωής του χωριού, τη νοοτροπία, την αντίληψη.....

27 Ιουλίου 1958: Στη φωτό συγγενείς της Μόρφως: από αριστερά ο Ευθ. Π. Μώρης, Παναγιώτης Μώρης (Ξεστρούπας), Πάν. Κόλλια (Καλοθανάσαινα), Αθαν. Ευθ. Κόλλια (Φουσέκη), Δήμος Αθαν. Κόλλιας, Ευθ. Κόλλιας, Αθαν. Δημ. Κόλλιας. (Από το αρχείο του Θύμιου Μώρη)

Δέκα χρόνια περίπου, αργότερα, σε ώριμη ηλικία και με αρκετή πείρα ζωής αναμειγνύεται στην πολιτική. Το 1936 διορίζεται Πρόεδρος από την Κυβέρνηση του Μεταξά και σύμφωνα με το νόμο του Γεωργίου Παπανδρέου αναλαμβάνει την Προεδρεία μετά την απελευθέρωση από τους Γερμανούς.

Το καλοκαίρι του 1946 καταδικάζεται και παραμένει εξόριστος στις κορυφές της Γκιώνας από την ηγεσία των Ανταρτών με την κατηγορία της «υπερβάσης καθηκόντων». Το 1947 με τον «εξοστρακισμό» των κατοίκων και το κάψιμο του χωριού, παραμένει Πρόεδρος των Ανταρτοπληκτων Λαμίας ως το 1950.

Με τον επαναπατρισμό τους το 1949 και το ξανακτίσιμο των σπιτιών του χωριού και της εκκλησίας του Άη- Γιώργη, έχει χρόνο και γίνεται εκκλησιαστικός επίτροπος αλλά και ταμίας.

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Δημήτριο Παπαγεωργίου- Παπαδάκη, την αδελφή του Χρυσούλα Τσουλανδρή και τον Θύμιο τον Μώρη (Ξεστρούπα) για τις πληροφορίες και το φωτογραφικό υλικό.

Οι επισκέψεις μου στο Παπαδέικο παλιό δίπατο σπίτι με την ξύλινη βεράντα με τα σκαλοπάτια, χωμένο στη ρεματιά, με τη μυρωδιά της λεβάντας, τη νοικοκυροσύνη της νύφης (γυναίκας του Δημήτρη), το χείμαρρο των αναμνήσεων της, με τις παραστατικές αφηγήσεις του Δημήτρη, τις αναμνήσεις όλων των παρόντων, τις φωτογραφίες, με κάνουν να πιστεύω πως η Μόρφω ζει ακόμη ανάμεσά τους, φυλάει το σπίτι με το λυχνάρι της, που σώζεται σε περίοπτη θέση και θα ζει για πάντα, εφόσον την κουβεντιάσουν τα εγγόνια της αλλά και τα παιδιά τους.

Υ.Γ. : Όλα όσα γράφονται είναι παραδόσεις, διαδόσεις, αλήθειες και ψέματα, όπως μου τα αφηγούνται οι χωριανοί, που όμως υφαίνουν τη ζωή στο χωριό, καταγράφουν γεγονότα μιας εποχής, χωρίς να αποσκοπούν στην κατηγορία κανενός προσώπου.

Για μένα όλα τα γεγονότα είναι σημαντικά, όλοι οι ήρωές μου έχουν αξία, γιατί όλοι, ο καθένας από το μετερίζι του, αγωνίστηκαν για τη ζωή τους και για την Πατρίδα τους.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ
(1933-2009)

Ο Ιωάννης Μαλιβίτσης γεννήθηκε στην Αθήνα στις 25/7/1933. Απεβίωσε στις 12/3/2009. Πέτυχε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Μετά από 13 χρόνια σταδιοδρομίας στο εμπορικό ναυτικό αποχώρησε με τον βαθμό του πλοιάρχου και ασχολήθηκε με το εμπόριο παρκέτων αναλαμβάνοντας την αντιπροσωπεία της εταιρείας «ΕΠΑΣ» στην Πάτρα. Κατόπιν επέστρεψε στην Αθήνα όπου εργάστηκε στον ίδιο εμπορικό τομέα & ολοκλήρωσε την καριέρα του ως διευθυντής της εταιρείας «ΒΑΛΚΑΝ ΕΞΠΟΡΤ». Απέκτησε δύο κόρες και τέσσερα εγγόνια.

Τον εκλιπόντα αποχαιρέτησε η κόρη του Ελένη με τα ακόλουθα λόγια:

Αυτές τις ημέρες σκεφτόμουν τι θα πω στις κόρες μου για τον παππού τους όταν μεγαλώσουν λίγο. Τί να πρωτοπώ. Ζωή σαν κινηματογραφική ταινία με απίστευτα πολλές φορές επεισόδια.

Οι περισσότεροι από εμάς ξεκινούν με ένα βασικό εφόδιο στη ζωή, με αυτό που λέμε οικογένεια, πατρική και μητρική αγάπη. Ο πατέρας μου δεν είχε αυτό το προνόμιο. Μεγάλωσε μέσα στη μοναξιά, στο δρόμο, πουλώντας τσατσάρες στην Ομόνοια, διάβαζε στα παγκάκια του Ζαπείου για να πετύχει τελικά στην Πάντειο.

Μόνος έφυγε στα καράβια για να γλιτώσει από τα εμπόδια που υπήρχαν στη ζωή του. Μόνος.

Με σύντροφο την πιστή & υπομονετική σύζυγό του ξεκίνησε από το μηδέν και κατάφερε να διαπρέψει και να δημιουργήσει μια οικογένεια και να χαρεί τα τέσσερα εγγόνια του.

Προχωρούσε πάντα με λεβεντιά, ήθος, αξιοπρέπεια παρά τις αντιξοότητες. Πάντοτε χαμογελαστός, ο Γιαννάκης για τους φίλους του, γλεντούσε τη ζωή. Η καρδιά της παρέας καθώς ήταν δεινός χορευτής και είχε μια υπέροχη φωνή.

Τελικά αυτά τα χαρίσματα θα ήθελα να πάρουν οι κόρες μου από τον παππού τους. Τη λεβεντιά, το πείσμα του για μια ζωή αξιοπρεπή, δημιουργική και χαρούμενη.

Πατερούλη μου οι γυναίκες σου σε χαιρετούμε. Σ' ευχαριστούμε για όλα όσα μας προσέφερες. Θα σ' έχουμε πάντα στην σκέψη μας να μας καθοδηγείς και να μας νουθετείς. Σε λατρεύουμε. Τα εγγονάκια σου σε φιλούν γλυκά.

Καλό σου ταξίδι!

ΕΥΘΥΜΙΑ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ
(1920-2009)

Γεννήθηκε στις 12 Αυγούστου 1920 στο χωριό και ανεπαύθη στις 25 Ιανουαρίου 2009. Ήταν κόρη του Κων. Αυγερινού και σύζυγος του αξέχαστου παιλαιστή, με πολλά τρόπαια, Γεωργίου Πριοβόλου (μποξέρ), κατά τη δεκαετία του 1930 και που είχε διατελέσει γραμματέας στην Κοινότητά μας. Απέκτησαν τρία αγόρια (Ευθύμης, Κώστας, Τάκης) και μια κόρη, τη Μαρία. Καλό σου ταξίδι Ευθυμία.

"ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΑΝΑ"

...ΜΑ-ΜΑ προφέρει ο άνθρωπος και αρχίζει τη ζωή του, ο φθόγγος αυτός γίνεται ΜΑΜΑ, γίνεται ΜΑΝΑ και είναι η πιο γλυκιά λέξη από την καταβολή του ανθρώπου ως σήμερα που παραμένει ή ίδια, η μία και μοναδική λέξη σε όλες τις γλώσσες του κόσμου τότε, τώρα, παντού και πάντοτε.

...και όσο προχωρά στη ζωή του ο άνθρωπος Μάνα πάντα φωνάζει και την μάνα πάντα επικαλείται όταν χρειάζεται βοήθεια και δονείται ολόκληρο το σύμπαν στην ΜΑΝΑ - ΜΗΤΕΡΑ που είναι η πιο ισχυρή ΛΕΞΗ - ΛΟΓΟΣ του σύμπαντος μετά το

Θεό, είναι ο επόμενος δημιουργός μετά το Θεό όπου δημιουργεί αρχές, αξίες, ι-δανικά και οικογένειες.

... και ενώ όλα αλλάζουν, όλα μπορεί να αλλάξουν η μάνα δεν αλλάζει ποτέ, μένει πάντα η ίδια, η μία και μοναδική όπως πριν, όπως και πάντα.

... και όταν τελειώνει τη ζωή του ο άνθρωπος, μάνα ακόμα φωνάζει, Μάνα αναστενάζει, ωχ μανούλα μου, προφέρει στο τέλος όπως και στην αρχή του...

Με βαθύ σεβασμό σε όλες τις μανάδες του κόσμου
Παναγιώτης Πριόβολος

ΗΡΑΚΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ (1960-2008)

Έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός σε όλους μας Ηρακλής Ραπτόπουλος, γιος του αλησμόνητου δικηγόρου Ζαχαρία Ραπτόπουλου και της Δέσποινας. Είναι φτωχές οι λέξεις για να καλύψουν την οδύνη όλων μας για την σύντομη αλλά δημιουργική ζωή του.

Ο Ηρακλής γεννήθηκε στη Λαμία όπου έμαθε τα πρώτα γράμματα και στη συνέχεια σπούδασε χημικός τροφίμων στα ΤΕΙ Θεσ/νίκης και εν συνεχεία χημικός στο

Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης. Παντρεύτηκε την Χρυσάννα Μωρίκη και ο Θεός τους χάρισε μια πανέμορφη κορούλα την Ραφαέλα.

Ο Ηρακλής δεν ήταν μόνο ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας αλλά διακρινόταν και για την δραστηριότητα και το ενδιαφέρον του για την ανάπτυξη και πρόοδο του χωριού μας. Ως πρόεδρος του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας άφησε ένα σημαντικό έργο που δεν πρόλαβε να τελειώσει. Συνεργαστήκαμε αποτελεσματικά για την επίτευξη κοινών στόχων των Συλλόγων μας και θα θυμόμαστε πάντα την καλή του διάθεση για βοήθεια στις συλλογικές μας προσπάθειες για το καλό και την πρόοδο του χωριού. Μας άφησε καλό παράδειγμα την εργατικότητα, την αγωνιστικότητα και την αγάπη, προτερήματα που είχε κληρονομήσει από την σπουδαία οικογένεια των Ραπτοπουλαίων.

Στο μακρινό σου ταξίδι Ηρακλή, σε συνοδεύει η αγάπη μας και προσευχόμαστε το χώμα της Λαμιακής γης που σε σκεπάζει να είναι ελαφρύ.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Την Κυριακή 11 Ιανουαρίου στον Ιερό ναό Αγίας Βαρβάρας Ιλίου, τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του Κων/νου και της Σπυριδούλας Τομαρά.

Να είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

Ελπίδα Τομαρά

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Καρδίτσα 25-11-08

Κύριε Πρόεδρε του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Σας συγχαίρω εσάς προσωπικά και ολόκληρο το συμβούλιο σας, για τις φιλότιμες προσπάθειες που καταβάλετε για να δημιουργήσετε και να έχετε πάντα ένα καθαρό, περιποιημένο και όμορφο χωριό, την ωραία Κουκουβίστα.

Κύριε Πρόεδρε, μια παράκληση : Αν είναι δυνατόν στη στήλη του Δελτίου σας "Επιτυχίες Νέων" να αναγράψετε και την επιτυχία της εγγονής μου. Ονομάζεται Κατσαρού Λεμονιά του Φωτίου και της Άννας και εισήχθη στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πριν από καιρό έγραψα στο Δελτίο σας, ότι και εγώ προσωπικά έχω κάποια σχέση, συγγένεια με το χωριό της Κουκουβίστας. Η μητέρα μου Παναγιώτα Κ. Κωστούρου ήταν γνήσιο τέκνο της Κουκουβίστας.

Σας ευχαριστώ πολύ και σας εύχομαι να είστε όλοι καλά και να κάνετε πολλά και καλά έργα για την όμορφη Κουκουβίστα.

Με τιμή

Τσίνας Κων/νος, Καρδίτσα

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Ο συμπολίτης μας **Βασ. Χ. Αυγερινός** προσέφερε στο τοπικό μας διαμέρισμα μια συσκευή τέλεφαξ και στον αριθμό κλήσης 2265061205 μπορούμε να στέλνουμε τα νέα μας και να υποβάλλουμε τα αιτήματα μας.

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου ευχαριστούν θερμά το Βασίλη.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κυριακή 1 Μαρτίου 2009. Γιορτάζουμε την τελευταία αποκριά στο χωριό μας. Το τοπίο είναι ειδυλλιακό, χιονισμένο και συγχρόνως ημέρα ηλιόλουστη. Ο πρόεδρος κ. Δημήτριος Τσιαμπάς, έχει φροντίσει όλοι οι δρόμοι μέσα στο χωριό να είναι καθαροί από το χιόνι.

Τα Δ.Σ. των συλλόγων "Αγία Τριάς" και "Α.Ο.Κ." προγραμματίσαμε και πάλι με τη βοήθεια εθελοντών να κάνουμε μια γιορτή στην πλατεία, να μασκαρευτούμε, να χορέψουμε και να τσουγκρίσουμε τα ποτήρια για το καλό της μέρας. Ο σύμμαχος καιρός μας επέτρεψε να την πραγματοποιήσουμε. Οι ψησταριές με τους εθελοντές έμπειρους ψήστες μας, Νικόλα Μπαράκο και Σταύρο Κολλύρη έψησαν λουκάνικα και μπριζόλες, ο Νάκος Γεωργίου στη δική του παραστιά έβρασε την καταπληκτική σούπα προβατίνα. Το τραπέζι της απόκριας γέμισε με νόστιμες πίττες που προσέφεραν οι κυρίες Φιλίτσα Αλεξίου, Κατίνα Αξιώτη, Μαρία Τσιαμπά με τον πασπαλά της Γιούλας Κυριαζή και έγιναν όλα ανάρπαστα. .

Δεν "κομπιάσαμε" όμως γιατί οι : Κουτσουβέλης Ανδρέας, ο Γιώργος Δ. Κόλλιας με το τσίπουρο τους και ο Δημ. Τσιαμπάς με το κρασί που προσέφεραν, φρόντισαν να μας φέρουν και στο τσακίρ κέφι. Τη γιορτή ετίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος κ. Αθ. Μανανάς, ο ιερέας παπα Κώστας Πλιάτσικας, χωριανοί, επισκέπτες του χωριού μας και περαστικός κόσμος που λόγω της ημέρας έκανε εκδρομή στην περιοχή μας.

Θερμά ευχαριστούμε όλους όσους προσέφεραν για να γίνει αυτή η γιορτή, ιδιαίτερα την Κατίνα Αξιώτη, στη βοήθεια του σερβιρίσματος, το Νάκο Γεωργίου για το τέλειο βραστό, το ζεύγος Δημ. Καραντάσιου για τις τσίχλες και τις καραμέλες που προσέφερε στα παιδιά και όλους όσους βοήθησαν για να γιορτάσουμε την αποκριά. Ευχάριστη νότα, οι επιτυχημένες μεταμφιέσεις των μικρών παιδιών και των μεγάλων κοριτσιών : Δέσποινα Τσίγα, Μαρία Τσιαμπά, Ρούλα Δανιήλ, Γιούλα Κυριαζή και Βούλα Γρηγοροπούλου.

Ο πρόεδρος του χωριού σέρνει το χορό...

Η Βούλα και η Μαρία μασκαρεμένες...

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Την Κυριακή 8 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε ο χορός του Συνδέσμου μας στο κέντρο ΧΑΡΑΜΑ (Καισαριανή). Οι συμπολίτες μας και οι φίλοι μας ανταποκρίθηκαν με εντυπωσιακό τρόπο και κάλυψαν τις θέσεις που είχαμε προγραμματίσει. Ο χώρος του κέντρου ήταν περιορισμένος και τα στριμώγματα δεν τα αποφύγαμε. Αυτό γίνεται σε όλα

τα κέντρα που προσφέρουν αυτού του είδους τη διασκέδαση. Αποζημιωθήκαμε από το καλό τραγούδι και την ευχάριστη μουσική.

Το χορό τίμησαν ο Δήμαρχος, Αθαν. Μανανάς και ο Πρόεδρος του Δημοτ. Συμβουλίου Αθαν. Πέτρου, που παρέστησαν με τις συζύγους τους.

Και του χρόνου!

άιντε, εβίβα!

Νίκος Ι. Δανιήλ

Στα «Κούτσουρα» της Κουκουβίστας, πούναι παρακάτω απ' τον Αη-Νικόλα της Ψηλιάραχης κι ίσαμε τις «Τραμπάλες», υπήρχαν προπολεμικά, μα και για κάμποσο καιρό μετά την Κατοχή, όλα τ' αμπέλια των χωριανών μας, που τα καλλιεργούσαν με πολύ κόπο, αλλά και με ξέχωρο μεράκι, γιατί.., πώς να το κάνουμε δηλαδή; σ' όλους άρεθε να πίνουνε το κρασάκι τους, ή το τσιπουράκι τους, το φτιαγμένο με τα χεράκια τους.

Ακόμα και στις δύσκολες μέρες της Κατοχής, με την πείνα και τη δυστυχία, λίγο κρασάκι άμα λάχαινε να υπάρχει, αλάφρωνε τις καρδιές από στενοχώριες και καημούς... Σχεδόν όλοι οι χωριανοί διάθεταν απόνα κομματάκι γης, με κλήματα, για τις ανάγκες τους, για να κάνουν πιο ευφρόσυνες τις ώρες της μονάξιας τους, μα και των γλεντοκοπημάτων τους.

Είχαμε κι εμείς ένα, αρκετά μεγάλο θα έλεγα, κομμάτι αμπελιού εκεί πέρα.

Θυμάμαι, σαν τώρα, εκείνες τις λαχταριστές «ασπρούδες»..., ή τα κόκκινα «γκουσμάρδια» που κρεμόντουσαν σε κάτι κλήματα, στις άκρες, στα σύνορα με τ' αμπέλι του γείτονα... Τι νοστιμιά και γλύκα που είχαν! Αξέχαστες εποχές...

Ο μπάρμπα Γιάννης ο Λιούγκας, ο πατέρας μας, φανατικός λάτρης και κείνος του κρασιού,

σαν τ'όβρισκε πρόχειρο πουθενά, δεν τ'άφηνε παραπονεμένο..., τό'τσουζε.

Στο φτωχόσπιτό μας, εκεί στο Μύλο, όξω απ' το χωριό, είχε σε μια μεριά, κοντά στο «πριόνι», ένα βαρελάκι με ξύλινες δόγκες και μια κάνουλα στη βάση του. Τόχε στεριώσει καλά-καλά πάνω σε μια τάβλα από χοντρό ελατίσιο σανίδι, σ' απόσκιο σημείο και πάντα κρυμμένο με μια παλιοκουρελού... Κάτω, ολόγυρα, σωρός τα πριονίδια...

- Μη λάχει και σας ιδώ να πειράζετε τούτο το βαρέλι, εσείς τα δυο νιάνιαρα! μας επέστησε την προσοχή ο πατέρας, σε μένα και το Βασίλη.

Άμα μάθω κάτι τέτοιο, θα σας λιανίσω τα παιδιά, κακόμοιρα!

Ο πατέρας, δίκαιος και σωστός άνθρωπος, μας φοβέριζε πάντα, μα ποτέ δε μας βάρεσε κίολας. Ήταν της άποψης πως ο λόγος βαράει χειρότερα.

Άμα 'ρχόταν η ώρα του φαγητού..., άμα είχαμε να φάμε..., γιατί δεν τρώγαμε και τόσο συχνά ή χορτάτα, για να μη...βαρυστομαχιάσουμε..., έ, τότε ο πατέρας διάταζε τη μάνα :

- Σήκω, Παναϊού..., βάνε μου κάνα μισόκιλο! Ξέρεις...

Έτρεχε η μάνα στο κρυμμένο βαρέλι, το ξεσκεπάζε και γιόμιζε την τσίτσα.

Το μακαρίτη τον πατέρα μου δεν το είδα ποτέ μεθυσμένο, όσο κι αν έπινε. Γινόταν όμως πιο ιλα-

ρός.., πιο γελαστός... και πιο σαρκαστής των πάντων! Έκανε, σα να λέμε, καλό μεθύσι. Η γλώσσα του, πάντα λεύτερη και καυστική, με το πώμα λευτερόνταν πιότερο και τότε ποιος τον έπιανε!

Οι συχωριανοί μας τον ήξεραν για εύστροφο και χωρατατζή, για ανοιχτόκαρδο άνθρωπο της παρέας κι έτσι ο μπάρμπα Γιάννης είχε εξασφαλισμένο το κάλεσμα σ' όλα τα γλέντια, σε κάθε γάμο ή χαρά. Όπως ακριβώς γινόταν και με την αθυρόστομη χωρατατζού, τη θειά τη Δημητράκινα.

Της κυρά Παναγιούς, της μάνας μας, δεν της άρεθε ντιπ για ντιπ το κρασί. Ούτε να τ' ακούει... Όσο για μας, τα μικρά παιδιά, βλέποντας πότε τον πατέρα μας, πότε τους άλλους, να το πίνουν με απόλαυση και να ματαγουρεύουν να γιομίσουν τα ποτήρια τους, είχαμε -τ' ομολογώ- μια περιέργεια... Τι, στον κόρακα, βρίσκανε στο κρασί..., τι ήταν εκείνο, που, τις πλειότερες φορές, άμα το ρουφούσαν, τους έκανε να γίνονται κατακόκκινοι και να γελάνε συνέχεια...;

Με αυτή την απορία ριζωμένη μέσα μας, ήρθε μια μέρα η ώρα κι η στιγμή και κάμαμε την υπέρβαση..., ας πούμε καλύτερα την αποκοτιά...

Ήταν απογιοματάκι, κόντευε να βραδιάσει. Είμασταν με το Βασίλη μονάχοι στο Μύλο. Οι άλλοι όλοι ήταν ακόμα στα χωράφια.

Εμείς, τα σκανταλιάρικα παιδάκια, τ' αλαφρόμυαλα, μόλις είχαμε φέρει τις γίδες απ' τη βοσκή και τις δέσαμε στο υπόστεγο του «πριονιού». Ψάχνοντας εδώ κι εκεί μπας και βρούμε καμιά πατάκα να την κόψουμε σε φλέντζες, για να φκιάσουμε «φτερωτές» και να τις βάλουμε να στριφογυρνάνε στο νερό του καναλιού των βαενιών, φτάσαμε ως την κουρελού που σκέπαζε το βαρέλι με το κρασί... Εδώ, δεν εξηγείται αλλιώς..., ο διάολος που, ως φαίνεται, μας παρακολουθούσε, πρέπει να 'βαλε ένα από τα ποδάρια του... Σου λέει.., πολλά έχω.., δε θα μου λείψει.., πάρ'τε κι εσείς ένα, δεν πρόκειται να μείνω κουτσός...

Μόλις μεριάσαμε την κουρελού κι αποκαλύφτηκε το βαρέλι, το ποδάρι του διαόλου μάς έβαλε τρικλοποδιά...

Κοιταχτήκαμε τ' αδέρφια για λίγο στα μάτια, με σημασία.

- Τι λες να κάνουμε...; ρώτησε ο Βασίλης. Το δοκιμάζουμε, να 'δούμε...;

Είχα τις επιφυλάξεις μου. Πάντοτε σκιαζόμουν με τ' απαγορευμένα.

- Μμμ.., δεν ξέρω.., είπα, καθώς караμούζωνα και τα χείλια μου. Κι αν έρθουν και μας πετύχουν...; Ο πατέρας μπορεί να μας λυσσιάξει στο ξύλο...

- Μα δεν τόχει ματακάνει...

- Πάντα, όμως υπάρχει και η πρώτη φορά...

- Αργούνε νάρθουν! είπε όλο σιγουριά ο αδερφός μου. Ξέρεις πού έχουν πάει σήμερα;

- Τς...

- Πολύ μακριά...

- Πού..;

- Στου «Διακονιάρη το ρέμα»...

- Πού πέφτει αυτό το ρέμα;

Πρώτη φορά τ' ακώ...

- Καλά, πού ζεις εσύ; Δεν ξέρεις πως η μάνα μας έχει εκεί πέρα ένα ποτιστικό χωράφι...;

- Δεν έχω πάει ποτέ 'σιακεί... Εγώ ξέρω μόνο το χωράφι μας στον «Τροχό», πού'ναι γιομάτο γλύνες και βούρλα ...Και ξεπατωνόμαστε άμα το σκάβουμε...

- Εγώ, όμως.., πρόστεσε ο Βασίλης, ...σάματι έχω γεννηθεί σ' εκείνο το ποτιστικό χωράφι, κοντά στην Παύλιανη... Έσκασα, λέει, με το κεφάλι κάτω, σαν το καρπούζι! Κι αμέσως ύστερα, η μάνα με κουβάλησε εδώ στο Μύλο... Δεν τόξερες;

- Όχι... Δεν ήμουν εκεί τότε... Αφού είμαι μικρότερός σου...

- Σωστά... Τι θα κάνουμε τώρα;

- Ό,τι πεις... Τρανύτερος είσαι.

- Τρέχα, λοιπόν, μικρέ, να φέρεις ένα κύπελο.., κάνα ποτήρι.., ό,τι βρεις.

Έψαξα στα γλήγορα το σπίτι - ένα δωματιάκι δα, όλο κι όλο - και ξετρώπωσα ένα μικρό ποτηράκι, σα δαχτυλήθρα... Ήταν από κείνα τα κούτσικα ρακοπότηρα, που, για λόγους οικονομίας, σα να λέμε αναγκαστικής τσιγκουνιάς, τά'χανε όλοι για να κερνάνε τους άλλους, χωρίς να ξοδεύονται... Το κέρασμα δεν ήτανε δα και για χόρταση... Απλά για να βγει η υποχρέωση.

Τόδωκα στον αδερφό μου κι αυτός άνοιξε την κάνουλα προσεχτικά, το γιόμισε με ροδοκόκκινο κρασί, το σήκωσε ψηλά και ανάκραξε :

- Εβίβα!

Με μια απότομη κίνηση, το κατέβασε μονορούφι στο λαρύγγι του.

- Δό 'μου κι εμένα, ρε... , είπα παραπονιάρικα.

Εκείνος το ματαγιόμισε.

- Να.., πάρε κι εσύ, να μην κλαις! Πιέ το...

Εγώ, το'πια αργά αργά, με ευλάβεια. Σάμπως και να μου καλάρεσε... Ο πατέρας είχε πετύχει τα γράδα, φαίνεται...

Το ποτηράκι, γιομάτο με το γλυκόπιτο κρασάκι, άλλαζε συνεχώς χέρια.

Μετά από λίγο, χαρούμενοι και γελαστοί, αρχίσαμε να μπαίνουμε βαθειά στο νόημα, γιατί οι μεγάλοι έκαναν έτσι για το κρασί...Οι απαγορεύσεις κι οι απειλές του πατέρα, για επικείμενες τιμωρίες, ξεχάστηκαν εντελώς. Του διαόλου το ποδάρι είχε κάνει καλή δουλειά.

Η θολούρα κι η ζαλάδα στο κεφάλι μας, έφεραν τις παραισθήσεις. Αρχίσαμε να τρεκλίζουμε. Τα στομάχια μας, αδειανά από φαί, δεν άντεχαν... Το κρασί άρχισε να μας βαράει κατακούτελα.

- Πώς έγινες έτσι..;! είπ' ο Βασίλης. Διπλό σε βλέπω... Και τα πάτερα από πάνω, κουνιούνται πέρα δώθε...

Σήκωσε πάλι ψηλά το ποτηράκι του και, μέσα στην ανισορροπία μου, τον ματάκουσα να μου χουγιάζει δυνατά :

- Άιντε, εβίβα!

- Στον κόλο του Γρίβα! του απάντησα χωρίς να το σκεφτώ...

- Ντροπή σου, να λες τέτοια λόγια, Νικολάκη! με μάλωσε ο Βασίλης.

- Γιατί..; εναντιώθηκα αμέσως. Έτσι δεν λέει κι ο πατέρας; Αφού κι αυτός έτσι λέει... Δεν τον έχεις ακούσει; Πολλές φορές...

- Άλλο εκείνος... Και δεν εννοεί, βέβαια, κανένα δικόνο μας.., κάνα χωριανό μας... Λέει για 'κεί-

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η γη της Κουκουβίστας δεν επαρκούσε να θρέψει τους κατοίκους της στις αρχές του περασμένου αιώνα αφού ο αριθμός τους ξεπερνούσε τις 1000 ψυχές τη στιγμή όπου και τα μέσα που καλλιεργούσαν τα χωράφια τους ήταν πρωτόγονα.

Γι' αυτό από το 1910 περίπου άρχισε πρώτα η εσωτερική μετανάστευση με κέντρο το Λαύριο, που όπως μας πληροφορεί ο αείμνηστος **Γιάννης Τριανταφύλλου** είχαν ιδρύσει το δικό τους χωριό, τη 'δεύτερη κουκουβίστα' και όταν άνοιξαν οι πόρτες της Αμερικής ξεκίνησαν για την περιπέτεια της ζωής τους στη μαγευτική χώρα. Δυστυχώς για τη μετανάστευση στο εξωτερικό δεν έχουμε

στοιχεία για τους χωριανούς μας. Γνωρίζουμε μόνο από διηγήσεις τις ταλαιπωρίες που πέρασαν στο ταξίδι τους και για να κάνουν τις πρώτες εγκαταστάσεις. Γνωρίζουμε όμως ακόμη πόσο πολύτιμη ήταν και είναι η βοήθεια των

ξενιτεμένων μας κατά την περίοδο της κατοχής και πόσο ωφέλησαν οι δωρεές τους κυρίως για την ανέγερση της εκκλησίας και πρόσφατα για την ανακαίνιση του Αγ. Γεωργίου.

Αριστερή Φωτό: Πάνω αριστερά ο Γεώργιος Κόλλιας και δεξιά ο Νίκος Κατσανιώτης, κάτω ο Γεώργιος Κατσανιώτης, δεξιά ο Ευθύμιος Μαλιθίσης. Όλοι τους σταδιοδρόμησαν στο Σιάτλ των ΗΠΑ.

Τις φωτογραφίες έστειλε ο Αθαν. Μαλιθίσης (Μάρτιν), Λος Άντζελες

Ο Ευθύμιος Μαλιθίσης με τη στολή του εστιατορά στο κατάστημά του στο Σιάτλ.

νον που μιλάει και το δημοτικό μας τραγούδι, αν τόχεις ακουστά... «Γρίβα μ' σε θέλει ο βασιλιάς, δεν ξέρω τι σε θέλει...». Ο πατέρας, εξάλλου, είναι μεγάλος, όχι σαν εμάς...

– Κι εμείς τωραδά, σα μεγάλοι κάνουμε. Τα πίνουμε...

– Καλά λες! Ας πιούμε λίγο ακόμα... Μόνο που, τούτο 'δώ το χαζοπότηρο, είναι πολύ μικρό... Δε χώνουμε, λέω 'γώ, τα κεφάλια μας κάτω απ' την κάνουλα, αντί να παιδευόμαστε...;

Αμ' έπος, αμ' έργον! Κυλιστή-

καμε χάμω.

Δε θυμάμαι τι έγινε από 'κεί και πέρα...

Όλα, γύρω μας, έγιναν ένα κουβάρι, καθώς πλάκωνε κι η νύχτα.

Ένοιωθα νάχω πέσει μέσα σε μια βαθειά κι απύθμενη μαύρη τρύπα, που όλο με ρούφαγε..., με ρούφαγε..., μέχρι που χάθηκα..., που διαλύθηκα... Δεν υπήρχα πια.

Οι δικοί μας, άμα γύρισαν στο Μύλο, μας βρήκαν και τους δυο σε κακό χάλι, ανασκελωμένους μέσ' στα πριονίδια. Η κάνουλα ή-

ταν ανοιχτή και το κρασί χυμένο όλο.

Κάναμε πολλές ώρες να συνέρθουμε. Τα κεφάλια μας πήγαιναν να σπάσουν από μόνα τους, χωρίς να χρειάζεται να μας τα σπάσει ο πατέρας. Εκείνος πάλι, είχε στενοχωρηθεί αφάνταστα από το γεγονός αυτό. Δεν ξέρω μόνο για ποιο απ' τα δυο στενοχωρέθηκε πότε..., για την αταξία μας, ή γιατί του χύθηκε το υπόλοιπο κρασί....

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΣΤΙΣ 5/1/1944

του Νίκου Μώκου, εκδότη της εφημερίδας «ΡΙΖΑ»

Σκοπός αυτού του σημειώματος είναι να ειπωθούν πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν στο πολύνεκρο συμβάν σε μάχιμο τμήμα του ΕΛΑΣ στις 5/1/1944 στην Αγία Τριάδα Καλοσκοπής.

Ας δούμε σφαιρικά και με «τρίτο μάτι» την επικρατούσα κατάσταση. Εκείνη την εποχή η περιοχή ήταν ανταρτοκρατούμενη (από τον Σεπτέμβριο του

1942) και δεχόταν οχλήσεις από τα κατοχικά στρατεύματα. Πρώτα τα ιταλικά και μετά τα γερμανικά. Οι Γερμανοί μετά από την ανατίναξη της **Γέφυρας του Γοργοπόταμου**, ανέλαβαν αυτοί τη φρούρηση της σιδηροδρομικής γραμμής και με ιδιαίτερη φροντίδα στο τμήμα Λιανοκλάδι -- Μπράλλου, τόσο επειδή το τμήμα αυτό είναι ευάλωτο για σαμποτάζ όσο και επειδή διέρχεται από βραχώδες έδαφος, με μικρές και μεγάλες γέφυρες και το μεγάλο τούνελ του Μπράλλου. Οι Γερμανοί γνώριζαν ότι στα ορεινά δραστηριοποιούνταν τμήματα του ΕΛΑΣ και σε τακτικά διαστήματα έκαναν εξορμήσεις στα χωριά. Μέχρι το καλοκαίρι του 1943 τις εξορμήσεις τις έκαναν πρώτα οι Ιταλοί και μετά οι Γερμανοί. Λόγω του υψομέτρου τον χειμώνα στα χωριά έπεφτε πολύ χιόνι κι έτσι οι Γερμανοί μετέφεραν από το Βόρειο Μέτωπο (Φινλανδία) ειδικό τμήμα αλπινιστών εκπαιδευμένων σε χειμερινό πόλεμο και για να ενισχυθεί το τμήμα αυτό δύο Αξιωματικοί τους εκπαιδεύαν στις ελληνικές συνθήκες. Η αποστολή τους ήταν η ανίχνευση της περιοχής και η προστασία των μάχιμων κυρίως τμημάτων. Έφεραν ελαφρύ οπλισμό (αυτόματα) και ήταν ειδικά ντυμένοι με λευκές στολές.

Μετά τα Χριστούγεννα του 1943, άρχισαν ορισμένες ασυνήθιστες κινήσεις των Γερμανών με συγκέντρωση μεγάλης δύναμης στον Μπράλλο και στα γύρω χωριά Γραβιά-Αποστολιά - Καστέλλια.

2 Ιανουαρίου 1944: Ένα τμήμα Γερμανών κινήθηκε από το Πουρναράκι προς το Γαρδικάκι (Οίτη). Όταν έφτασε εκεί στράφηκε προς την Παύλιανη, χωρίς όμως να προχωρήσει, διότι η περιοχή είχε πολύ χιόνι και ήταν παγωμένο. Έτσι γύρισε προς το Σκλήθρο, όπου και διανυκτέρευσε.

Το πρωί, 3 Ιανουαρίου άρχισαν να κινούνται προς τρεις κατευθύνσεις γερμανικά τμήματα. Το ένα από

τα Καστέλλια ακολουθώντας το βατό δρόμο προς το Χάνι Ζαγκανά και την Καλοσκοπή (Κουκουβίστα), ένα άλλο μικρό τμήμα που ήταν στο Σκλήθρο, με σκοπό να κινηθούν προς τα υψώματα Αετός - Μάρμαρα - Κορομηλιές, και το κυρίως τμήμα κινήθηκε από το χωριό Αποστολιά (Κάτω Κάνιανη), ακολουθώντας το βατό δρόμο που διέρχονταν οι κάτοικοι των ορεινών χωριών προς το Μπράλλο, με σκοπό να καταλάβουν την Κουκουβίστα. Την εποχή αυτή στα ορεινά χωριά υπήρχαν μικρές ομάδες του ΕΛΑΣ, που είχαν διαρθρωθεί στη βάση του τακτικού στρατού, με στρατηγεία, μεραρχίες, συντάγματα, τάγματα, λόχους κ.λπ. Στην περιοχή της ορεινής Παρνασσίδας είχε έδρα στο Μαυρολιθάρι το 36ο Σύνταγμα με διευθυντή έναν αμφιλεγόμενο απόστρατο συνταγματάρχη του Ε.Σ., τον Ζούλα. Στην Κουκουβίστα είχε έδρα το 2ο Τάγμα του 36ου Συντάγματος με διευθυντή τον Μυλωνά. Ο Μυλωνάς είχε κινήσει ένα τμήμα του τις προηγούμενες ημέρες για επιχειρήσεις προς την Λοκρίδα και έτσι έκανε κατανομή της μικρής δύναμης που είχε. Αυτό όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια πρέπει να το γνώριζαν οι Γερμανοί, είτε από τηλεφωνικές υποκλοπές, είτε από «καλοθελητές». Έτσι ο Μυλωνάς, εκτιμώντας την κατάσταση, έστειλε δύο ομάδες στα υψώματα ανατολικά της Κουκουβίστας και μια μικρότερη δυτικά και συνεχώς ζητούσε ενισχύσεις. Το μεσημέρι της 3ης Ιανουαρίου οι Γερμανοί που είχαν κινηθεί από το Σκλήθρο πλησίαζαν στα υψώματα και εκεί δέχθηκαν τα πυρά των ανταρτών. Η μάχη κράτησε περίπου δύο ώρες, επειδή όμως η δύναμη των Γερμανών ήταν δυσανάλογα μεγάλη, κινήθηκαν κυκλικά και ανάγκασαν τους αντάρτες να υποχωρήσουν και να συνταχθούν στον αυχένα της Οίτης και με διαταγή του Ζούλα να κατευθυνθούν προς τη Στρώμη. Τις απογευματινές ώρες οι Γερμανοί κατέλαβαν την Κουκουβίστα και ένα μικρό τμήμα κινήθηκε προς την κορυφή που είναι πάνω από την Ντρέμισσα. Αφού προχώρησαν αρκετή απόσταση επέστρεψαν πίσω προς την Κουκουβίστα. Προφανώς ή ήταν ελιγμός ή δυσκολεύτηκαν από το πολύ χιόνι και την ομίχλη που είχε η περιοχή.

Συνεχίζεται

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΘΥΜΙΟΥ

του λαογράφου Φάνη Λευκαδίτη

Ο Θύμιος ρογιασμένος σε μεγάλο τσελιγκάτο λήγοντας η θητεία του επέστρεψε τη Μ. Παρασκευή στο σπίτι του. Η μάνα του και η Γιαννούλα η γυναίκα του, τον καλωσόρισαν.

Όταν ξενιτεύτηκε το φθινόπωρο ήταν οκτώ μέρες παντρεμένος με την όμορφη Γιαννούλα. Ελάχιστος ο χρόνος να χαρούν.

Η Γιαννούλα τρελά ερωτευμένη με το Θύμιο αγωνιούσε τον ερχομό του. Όταν μπήκε στην πόρτα τους, ρίχτηκε στην αγκαλιά του. Κι ο Θύμιος που τη λαχταρούσε την έσφιγγε απάνω του, τη χαϊδολογούσε και τη φιλούσε.

Η μάνα του Θύμιου κρατώντας ένα κεριά ετοιμαζόταν να πάει στον Επιτάφιο. Οι καμπάνες χτυπούσαν νεκρώσιμα. Οι γείτονες ανηφόριζαν προς την εκκλησία. Η μάνα προβληματισμένη με την ερωτική συμπεριφορά του νιόπαντρου ζευγαριού, ανεπίτρεπτη για εκείνη την ημέρα, ενοχλημένη κοντοστάθηκε. Κρατώντας την ψυχραιμία της, τους συμβούλεψε: Τώρα π' θα λείπου να κάσιτι φρόν'μα. Τέτοια Άια μέρα τ'αντρώνα φ'λάουντι. Σήμερα ειν' Μ. Παρασκευή, δεν ακούτι τ'ς καμπάνες; Ούλους ου κόσμους είν' μαραμένους κι χλίβιτι. Τα κουρίτσια, αλλά κι οι νιόπαντρις, μάζουξαν λελούδια κι τα παν' στον Επιτάφιο δε γλυκοσαλιάζ'νι κλεισμέν' στου σπίτι τ'ς. Μην κάνετι τέτοια "δ'λειά" σήμερα γιατί θα ρίξ' φουτιά ου Θεός κι θα μας κάψει. Μη φεύγητι απ' τ' Θιου τ'στράτα. Κι εσύ μαρή σουρλουλού δεν κρατιέσι, μια μέρα είν' ακόμα. Γιατί πας γυρεύοντας κ'νώντας του μπισινό σ' κι αναψουκόκκινη τουν προουκαλάς του Θύμιου; Αφού ταχιά του προουί θα πας στον παπά να κοινουνίεις. Κουλασμένη θα μπεις στ'ν ακκλησιά; Είσι ντιπ καταντιπ ξεδιάντροπ'.

Βάλ'τι του κι οι δυό μες στου μυαλό σας αυτήνη η "δ'λειά" θα γένη μιτά τ'ν Ανάστα'σ . Έλεγα η μαύρ' να πάου στουν Επιτάφιο να προσκυνήσου κι όλας. Αμ τώρα δεν πάου γιατί εσείς αυτάνα π' σας' λέου δεν τα χαμπερίζιτι. Άμα βγω όξου απ'τ μπόρτα θα κυλισίτι στου στρώμα κι κουντά σι σας θα φουρτωθώ αμαρτίες κι 'γώ. Μ'φτάνι αυτές απόχου. Τούτου του κακό . που μί'βρει δε μουλουιέτι. Δε μπάου στουν Επιτάφιο, θα κάτσου να σας γλέπου γιατί εσείς δεν έχετε μπέσια. Θα με σ'χωρέσι ου Θιός κι η Παναϊα γιατί γλέπω το σαϊτανά π'σας τρουϊρίζ. Τόσον κουτορνίθια είστε δεν καταλαβαίνιτι σ' η μπαρούτ' κουντά σ'φουτιά δεν κάνι, θ'αρπάξ' κι θα λαμπαδιάς' του σπίτ. Σήμερα μαύρ' μέρα νάχιτι κρατμό. Ιγώ τέτοιες μέρες ποτέ δεν κοιμήθ'κα κουντά στουν άντραμ, ήμαν αλάργα.

Αχ καημένι Θύμιου τι μου' κάμις. Από σένα δεν πήγα στουν Επιτάφιο. Αφού ξερ'ς σ' η γναίκας είν γλυκοαίματ' κι εσύ ίδιος είσι, κύλησι ο τέντζερς κι ήβρε του καπάκι. Αν έρχεσαν ανήμερα τ'ς Λαμπρής δε θα είχαμε σήμερα ντράβαλα με δαύτη. .,

---

Στις 4 Απριλίου 2009, ο Δήμος Άμφισσας και ο Φιλολογικός Σύλλογος Φωκίδας, σε ειδική εκδήλωση στο Πολιτιστικό Κέντρο Άμφισσας, θα τιμήσουν το λαογράφο μας Θεοφάνη Λευκαδίτη και θα παρουσιάσουν το πλούσιο λαογραφικό του έργο τόσο τα γραπτά του κείμενα, όσο και τις πολυσέλιδες συλλογές δημοτικών τραγουδιών και παραμυθιών.

**Υφυπουργός Ανάπτυξης
ο βουλευτής Φωκίδας, κ. Ιωάννης Μπούγας**

Ο βουλευτής μας κ. **Ιωάννης Μπούγας** που από το 2004 εκπροσωπεί το νομό Φωκίδας στη Βουλή των Ελλήνων, δικαιώθηκε για την εργατικότητα του και το ήθος του και τοποθετήθηκε Υφυπουργός Ανάπτυξης. Θεωρείται από τα βασικά στελέχη της κ.ο. της Ν.Δ. και πολλές από τις τροπολογίες που κατέθεσε ψηφίσθηκαν ομόφωνα από τη Βουλή. Όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας καθώς και η εφημερίδα 'Η Κουκουβίστα' τον συγχαίρουν και εύχονται επιτυχία στο έργο του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο ιερέας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του ιερού ναού Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής ευχαριστούμε θερμά την οικογένεια **του Γεωργίου και της Ιωάννας Πριοβόλου** για την αγιογράφιση της εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά τους συμπολίτες μας που ανέλαβαν και κάλυψαν το κόστος αγιογράφησης συγκεκριμένων μορφών αγίων του εξωκκλησιού Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κεφαλόβρυσο, (αγιογράφος ο συμπολίτης μας Μάριος Πολυχρονιάδης).

Ευχόμαστε ο Πανάγαθος να τους ανταμείψει για τη σημαντική προσφορά τους.

Ο Ιερέας

Παπακώστας Πλιάτσικας

Τα μέλη

Κώστας Αυγερινός, Γιούλα Κυριαζή, Νικόλαος Μαλιβίτσας, Τριαν. Τσολάνας.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κάτι που αδυνατεί να το συλλάβει άνθρωπος. Βρέθηκαν άνθρωποι (ποιοί τάχα;) να πυρπολήσουν το σπίτι του εκλιπόντος Φοίβου Ταξιάρχη - Κόλλια στο χωριό μας. Ο Θεός να βάλει το χέρι του για το τί μπορεί να σημαίνει αυτό!

Παιδιά Πιστογραφία

1921 - Νίκος και Οδυσσέας Κόλλιας.
Από το αρχείο του Γ. Χαραλάμπους (Χαϊλέρη)

“ Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ”
Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552
e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr